

“ နှစ် သက် ၈ ရာ ”

ထွယ်လျဖြူဖွေးသော လက်ဖောက်လေးနှစ်လုံးက
လည်း ချစ်ထူး၏ လည်ဝတ်နှင့်ကျောပြင်ကြီးကို သိုင်းဖက်
ထားစွသာမတ ဖေါစယောင်းလို ပြောပြောင်းသည့် လက်
ချောင်းလေးများမှာ အားမလိုအားမရနှင့် “ လိုးရပ်လဲလိုးပါ
တော့ ဦး ရယ် ” ဟု ပြောဆိုသတိပေးနေသည့်အလား တစ္ဆ
ရွတ်သပ်ကုတ်ခြစ်နေ၏။ ကာမလုပ်များကို အတတ်နိုင်
ဆုံး ဖြုတ်ထားသည့် ချစ်ထူးသည် ဤတချိန်တွင် ဆုံးခန်းတိုင်
အောင် လိုဘဖြည့်တော့မည်ဟု ကြံစွယ်ကာ ပို့ဖောက်၍
စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်း စောက်စေ့ချွန်ချွန်အောက်မှ
စောက်ပတ်၏ အဝသို့ သူ၏ကြီးထွားသော အော်လန်ပစ်ပြ
လီးကြီးကို တော့၍ တချက်မျှ ဆတ်ညှောင့်လိုက်စဉ် . .

“ အောင်မယ်လေး . . ဦး ”

ဟု သောင်သင်ကာ မော်လီက တချက်မျှအော်လိုက်
မိသည်။ သို့သော် မော်လီအသံမှာ အပြင်သို့ ကျယ်ကျယ်
လောင်လောင်မထွက်လာပေ။ သဘောပေါက်နားလည်၍
လျင် ခြန်သွက်လက်လှသော ချစ်ထူး၏ လက်ဝါးကြီးက
မော်လီ၏ ပါးစပ်ကို ဝိတ်ထားထွက်သားရုံပေသည်။ လီးမှာ
အောက်ဝတ်အခေါင်းတွင်းသို့ လေးပုံတပုံခန့်သာ ဝင်သွား
သော်လည်း လီးလုံးပတ်ကြီး၍ အချောင်းမူည်သော အတန်

ကြီး၏ ဝါကက်ကို ခပ်ခိုင်စွာဘဲ နဲ့ခဲဝင်လျှင် နဲ့နဲ့နာကျင်သွား
ဟန်တူ၏။ ထိုအခါ ချစ်ထူးသည် သူ၏လီးကြီးကို အသာဆွဲ
နှုတ်၍ အပေါက်ဝတွင် တေ့ရုံသာ တေ့ထား၏။ အာရုံ
အဆတန်ပြုနေသည့် စောက်ခေါင်းလေးအတွင်းမှလည်း
စောက်ရည်ကြည်များ တစ်ခဲစိပ်ယိုကျလာရာ ချစ်ထူး၏
အော်လန်ခေါ်ပြုကြီးတခုလုံးစီခွဲသွားလေတော့သည်။

အဖန်စစ်စစ် မော်လီမှာ မကောင်း၍မဟုတ်။
ကောင်း သည်မှ ဆွေမျိုးမေ့အောင်ကောင်း၏။ အရသာတူ
၍စိပ်ဆွေနေ၏။ သို့သော်အင်နှင့်အင်နှင့်ပွဲသော လီးကြီး
သွားသောအခါ နာကျင်မိသည်။ အကောင်းနှင့်အဆိုး
ထွေးသွားသဖြင့် မော်လီအဘို့ တမျိုးကြီးခံစားနေပေ
သည်။

နာသည်ဟုဆိုစကောမှ ထကြွသောင်းကြမ်းနေ
မော်လီ စောက်စေလေးမှာ တဆတ်ဆတ်နှင့်တင်းနေသ
စောက်ပတ်နမ်းနစ်ခုခုလည်း ပြုလိုက် ခေလိုက်နှင့်
ပ စောက်ပတ် ချစ်လီးလက်သလို ဖြစ်နေသည်။ ချစ်ထူးက
အထူးအရသာတွေ့မိသည်။ အရွယ်ကလည်းငယ်
အပျိုကလည်းစစ်။ စောက်ပတ်အဝကလည်းကျည်
နီတဲလေးနှစ် လုံးမှာလည်း လုံးလုံးတစ်တစ်နှင့် ငန်းငန်းတက်
မာန်စိတ်ကြီးမှာ သဲချောင်းကြီးလို မာသထက်မာလာ
လေတော့သည်။

လီးကြီးနှင့် ပွတ်တိုက်မိတိုင်း မော်လီ၏ စောက်ပတ်ကို ပွတ်
ထထက်အာ၍လာစေကာ တကိုယ်လုံး ဝါဖယ်ပျံ့ထွက်
ထွန်ထွန်လှနေတော့သည်။

ချစ်ထူးက မော်လီ၏ ခံချင်စိတ် ပြင်းထန်
သိသဖြင့် ပွင့်အာ၍ အရည်ခွဲနေသော စောက်ပတ်
ကို သူ၏ခေါ်ကြီးတေ့၍ သွင်းလိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခါ
မော်လီအဘို့အရသာတွေ့ယုံမှအပ ဘာမှ မထူးခြား
ချစ်ထူး၏ လည်ဝတ်ကိုသာ အတင်းဆွဲနှိမ်နေတော့
တခါ တခါ ခါကလေးကို ကော့၍ ကော့၍ ဖင်ကြီးနှစ်လုံး
မြောက်၍ မြောက်၍တက်သွားအောင် ကော့ကော့ထိုး
ထက်သည်။ ထိုအခါ ဖင်ကြားနှစ်ခု ပြု ပြုသွားသည်နှင့်အ
စောက်ပတ်လေးမှာလည်း အစွမ်းကုန်အာသွားသည်။ စောက်
ပတ်လေးမှာ အဆတန်သော လီးကြီးထိုးသွင်းထားသဖြင့်
တအုံလုံးပြည့်ကြပ်၍ လေဝင်ပေါက်ဝင်မရှိတော့ပေ။

ထိုအတွင်းပ မောက်ရည်ကြည်လေးများ တစ်ခဲစိပ်
ထွက်နေသေး၏။ ချစ်ထူးသည် နှိပ်ခေါင်းလေးနှင့် နှိတ်
နှစ်လုံးကို တယ်ပြန်ညာပြန် ပြန်စို့ပေးနေမင်း တခါတ
သွားနှင့် မတူဘာနာကိုက်ပေးလျက် အားနေသော လက်ချောင်း
များက ဖြိုကြီးကားထွက်နေသည့် မော်လီ၏ တစ်တစ်ရစ်ရစ်
ဖင်ကြီးနှစ်လုံးကို ဆုပ်နှယ်ပေးနေ၏။

တတင်းတင်းပါးစပ်စုညည်းထွားလာပြီးလျှင် ကော့
သွားသော မျက်တောင်စုလေးအောက်မှ ဓမ္မသမင်ချက်လုံး

စိတ်မိုလက်ဂိုလုပ်လိုက်လျှင်လည်း ကွဲပြားထွက်သွား
မည်စိုး၍ မော်လီစိတ်ထသထက်ထလာအောင် တဖိုက်ကို
အသာမှေး၍ နှိတ်လေးကိုပါးစပ်ဖြင့် တပြုတ်ပြုတ်စို့နေ၏။
ကျန်လက်တဘက်ကတဖန် လွတ်နေသည့် နှိတ်ပေါ်မှ နှိတ်
ဝင်နေသည့်နှိပ်ခေါင်းလေးကို ချစ်ညှစ်ခါ တရွရွပွတ်သပ်
ပေးသည်။ စောက်ပတ်အဝလေးကို တေ့ထားသည့် လီးထန်
ကြီးဖြင့်လည်း စောက်စေလေးကို ချော်၍ချော်၍ထိုးပေးသည်။

မော်လီမှာကော့ပြန်လာပြန်၏။ စောက်စေနှင့် လီး
ဝန်စစ်အသားဆိုင်အသားခါကြီးတို့ နှစ်ခုပွတ်တိုက်မိကြရာ
ဝယ်၊ လောင်သောဖီးပုံပေါ်သို့ ရမ်းချသည့်အလား နှစ်ဦး
လုံး၏ ကာမရမက်မှာလည်း အတိုင်းအဆမရှိ ပြင်းထန်
တက်ကြွလာကြပြန်၏။ အထူးသဖြင့် မော်လီမှာ တင်ပါးဆုံ
ကာကာကြီး နှစ်လုံးကို မြောက်၍မြောက်၍ ကြွဖွေးလုံးထစ်
သော ပေါင်တန်လေးနှစ်လုံးကို စုလိုက်ကားလိုက် လုပ်ပေး
နေ၏။ စုလိုက်သောအခါ ချစ်ထူး၏ ကြီးထွားသောလီးကြီး
သည် မော်လီ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားတွင်ညစ်သွား၏။

ထိုအခါ ချစ်ထူးက နှစ်ချက် သုံးချက်မျှ ဆောင်
ပေးလိုက်ရာ ပေါင်အတွင်းသားချင်လီးမှာ ပွတ်ထိခံညှိပီး
မော်လီအဘို့ တမျိုးအရသာတွေ့၍ ယားသလိုလိုနှင့် ခံချင်
စိတ်ပြင်းပြလာတော့သည်။ ပေါင်ကြောလေးများမှာ စိမ်းလှ
၍ ကြွဖွေးသော အသားဆိုင် အသားခါတို့တွင် ကျောက်ခက်
ပမာ ယုတ်မြာနေ၏။ ထိုအကြောလေးများကပင် ချစ်ထူး၏

ပင့်ကာ ပင့်ကာ ကြည့်နေခြင်းအားဖြင့် “လိုးပါတော့
ဦး၊ ခုနစ်က သမီးယောင်ပြီး အော်မိတာပေါ့၊ စိတ်ခါ
နာတာတောင် သမီးကြိတ်ပြီးအောင်ခံပျံ့မယ်” ဟု ပြောနေ
သည့်အလား မျက်လုံးအိမ်အတွင်းမှ အရောင်တပြုတ်ဖြတ်
လက်နေ၏။

ချစ်ထူးသည် တေ့ထားသောလီးကြီးကို အထဲသို့
မတွင်းဖို့ အပေါက်ဝတွင်ကလီနေ၏။ ပြီးမှ အသင့်ခွဲခွဲရွယ်
ထားသောလီးပြုတ်တန်ကို ခေတ္တအနားပေး၍ မော်လီ၏ ပခုံး
နှစ်ဘက်ကို နှိပ်ခေါင်းက ယူသည့် သန်မာထွေး
ညှိုးငါးသော လက်ချောင်းကြီးများဖြင့် ထိထိမိမိကုတ်ခြစ်ကော်
ထားလျက် အားပိုပါးဖို့ တချက်မျှ ဆက်သွင်းလိုက်ရား ခြစ်
ပြစ်ဟူသော အသံနှင့်အတူ ချစ်ထူး၏ လီးကြီးသည် မော်လီ
၏ စောက်ပတ်အတွင်းသို့ မဆန့်မပြု တဝက်တိုဝင်သွား
လေသည်။

“အောင်မယ်လေးလေး ဦး .. ဘာအား ..
ကျွတ်ကျွတ် ..”

မော်လီသည် အသံကိုမျှင်းမျှင်းအစ်၍ ညည်းညူ
ကာ ချစ်ထူး၏ ကျယ်ပြန့်သောရင်ဘတ်ကြီးကို ဆီး၍ထွန်း
ထိုက်ပြီးလျှင် ယုတ်နာတပြင်လုံး မှဲခွံနေ၏။ တတိယလုံးသည်
ငါးပယ်ပုံသဏ္ဍာန် ဖြတ်ဖြတ်လှနေသည်။ ချစ်ထူးကား ထပ်
နေသည့် တကုာအပိုန်ကြောင့် အဆုံးအထိလှုပ်မရသည့်လိုက်

အောင် တဝက်ဝင်နေရာမှ ပြန်ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ဆယ်
ငါးချက်မျှ ဆက်ချောင့်လိုက်မိသည်။

"အား .. ဦး .. ဦး .. ဖမ်းဟင်"

မော်လီသည် ကော့ထီးလျက် ပေါင်နှစ်လုံးကားထား
ရာမှ အတင်ပြန်စေသည်။ ချစ်ထူးကလည်း အလျှော့အေး
အဲဒီ မော်လီ နှုတ်ခမ်းကို အတင်ထေ့၍စုတ်ယူကာ လက်
ချောင်းများက မော်လီ၏ မို့မောက်လုံးကျစ်သော နို့သီးလေး
နှစ်လုံးကို ခတ်နှာနှာအုတ်ညစ်ပွတ်သပ်လျက် ရွေးချွန်ပြီးမိနိုး
လိုးသလို ခပ်သွက်သွက်လိုးဆည့်လိုက်ရာ မော်လီသည်
ဇောက် ရည်ကြည်သာတေ အသွေးအသား အဖိုးအဆစ်တို့
မိမ့်ဆင်းလာသော သုတ်ဖျပ်ကြည်များ ထွက်လာသည်။
ထွက် စောစောက စေတေးသော ပေါင်နှစ်လုံးကို ပြန်၍ ကား
ပေးပြီးလျှင် ချစ်ထူး၏ ကော့ပြင်ကြီးကို တဖန်ပြန်၍ တင်
ကြပ်စွာ ဖက်ထားမိပြန်လေသည်။ ထိုအခိုက် ချစ်ထူးလည်း
သုတ်ရည်များ ပန်းထွက်လာသဖြင့် နှစ်ဦးစလုံး အပြီးချင်း
ဆိုကာ တဦးကိုတဦး နှိမ့်ဖူးကြီးလှတေတ် ဖက်ထားကြ
သည်။

ထိုအခိုက်ကြောင့် ကြမ်းပြင်များမှာလည်း ဝိုက်ဝိုက် ပျက်
ပျက်နှင့် တာအိပ်လုံး သိပ်သိပ်တန်နေတော့သည်။ တစ်
ချက်ကြာလျှင် မော်လီသည် မျက်လုံးလေးစင်း၍ ချစ်ထူး
ကော့ပြင်ကြီးကို သိုင်းဖက်ထားသော လက်ဖျောင်းလေး

အလိုလိုနေသေးပြေကျသွား၏။

ချစ်ထူးသည် တောဟိတောဟိနှင့်စောနေကာ မော်
လီ၏ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ငက်မိနိုးမိနိုးနေ၏။ လီးနှင့် ဇောက်
ပတ်မှာ လည်း တတော်တပြတ်ဝင်ကာ တန်းသန်းကြီးဖြစ်နေ
သည်။ ဇောက်ပတ်ကျင်းကျင်းလေးတွင် ချစ်ထူး၏ ကြီးထွား
ဖွယ်လျားသော လီးကြီးပင်နေသဖြင့် ဘေးနစ်သားများ မှာ
အရစ်အတစ်ဖျေတော့အောင် တဖြေတည်းပြည့်ကြပ်နေ
တော့သည်။

ဆယ်ငါးမိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ မော်လီသည်
ဇောက်ပတ်အတွင်းမှ ကျင်သလိုလို စပ်သလိုလိုနှင့် တဖန်ကြီး
ဖြစ်လာတော့သည်။ ချစ်ထူး၏ လီးကြီးမှာလည်း မော်လီ၏
ဇောက်ပတ်လေးအတွင်း၌ အဖို့နိသေကာ ပြောခွေလာတော့
သည်။

"ထပါတော့ ဦး ရယ် .. မော်လီလေးလှပပြီ"

မော်လီက လေသံလေးဖြင့် ညတုတုပြော၏။ သည်
တော့မှ ချစ်ထူးမှာ မော်လီ၏ နုထွေးထွေးပစ်ပြင်လေးကို
တဖန် ငုံ့နှမ်းလိုက်ပြီးလျှင် ဘေးသို့ လှဲချလိုက်သည်။ ထိုအခါ
ကိုယ်လုံးတီးဖြစ်နေသော မော်လီသည် ဂွက်ရုစမ်း ကြောက်
ရုစမ်းသက်ရလာပြီးလျှင် ကပြောကရာ ကုန်းတ၍ မြေရင်းမှ
ထမိကို လှမ်းဆွဲ၏။ ချစ်ထူးက မြေထောက်နှင့်ဖိထားသည်။

"အို .. ဦး ကလဲ"

"စရက်ပါနဲ့သမီးနဲ့ .. ခါမှတ်စရာလား"

"ထင်အင်း .."

မော်လီမှာ ရက်ဟန်ဖြင့် ထမိကိုအတင်ဆွဲဝတ်
သည်။ မို့မောက်နေသော နို့သီးလေးနှစ်လုံးမှာလည်း တွဲ
ခြင်းမရှိဘဲ ခွန်ခွန်လေးလုံး၌တန်နေသည်။ ဒါကို ချစ်ထူးက
သဘောကျစွာ မိုက်ကြည့်နေ၏။ ပြီးတော့ မီးလေးကို သိပ်
ဖက်ခါ မိုက်ပေါ်သို့မောက်ချလိုက်၏။ မော်လီ၏နှိနှစ်လုံး သည်
ချစ်ထူး၏ ရင်ဘတ်ကြီးနှင့် ထိကပ်မိသဖြင့် အပြားသွား
လေသည်။

"ဦး ကို ချစ်ရဲ့လား .. သမီး"

"ထင် .. သမီးပေါ့ချင်သား"

မော်လီမှာရက်သွေးလေးဖြန်း၍ မျက်နှာကို ချစ်ထူး
၏ ပခုံးနှင့်လည်ပတ်ကြားတွင် ဂွက်ထားသည်။ ထိုအခါ ချစ်
ထူးသည် လိမ့်ချလိုက်ပြီးလျှင် အပေါ်မှ ဓွမ်းလျက်

"ဘာဖြစ်လို့ ပြောချင်တာလဲသမီးနဲ့ .. ဦး
ကို စိတ်ဆိုးလို့လား"

မော်လီမှာ အပြေပေးပေးသေးပေ အပေါ်နှင့်အ
ယောက်ျားနှင့် မိနိုးမပြစ်၍ မော်လီသည် ကျားကြီး၏ ဝေ
အောက်တွင် စောက်နေသည့် သမင်လေးလို လေပ်သ
ဓမ္မကသာဖြစ်နေပြီး မျက်လုံးလေး ချာလည်ချာလည်နှင့်
မျက်နှာ ထပြင်လုံးနီဖြန်းနေသည်။

"စိတ်ဆိုးလို့တာ အကြောင်းထူးမှာလား ဦး ..
ခေါ်တော့သမီးသမီးနဲ့ပဲ စိလိုလုပ်တာ ကောင်းသလား"

ချစ်ထူးမှာ တချက်မျှပြုံးပြီးလျှင် မော်လီ၏ နဖူး
လေးကို ငုံ့နှမ်းလိုက်၏။ ပြောခွေနေသော လီးကြီးမှာလည်း
မော်လီ၏ နုထွေးစိုအိလှသော ကိုယ်ခန္ဓာလေးနှင့်တွေ့ထိမှု
ကြောင့် တဖြေတည်းတောင်ထလာပြန်သည်။

"ကဲ .. ဦး အခန်းကိုပြန်တော့။ ခောက်တော်
ကြာ မေပေသီသွားရင် .. သယ်လို့လုပ်ပြီး မျက်နှာပြင်ကြ
လဲ .. ဟင်"

"အို .. သမီးကလဲကွယ် ခါတွေ့တော့မနေစမ်းပါ
နဲ့ သမီးက ပြိုင်ပြိုင်လေးခဲနေရင် ဘယ်သူသိမှာလဲ"

ချစ်ထူးသည် အရေးမစိုက်သလိုပြောဆိုပြီးနောက်
မော်လီ၏ ပြည့်ပြီးခွန်ကားနေသော နို့သီးဖုံလေး တထက်
ကို ငုံ့ခဲယင်း တောင်နေသောလီးကြီးနှင့် မော်လီ၏ ဇောက်ပတ်
အထဲသို့ စစ်မြှတ်စေရင် သွင်းလိုက်သည်။

"အား .. ဦး .. တော်ပြီ .. တော်ပြီ။ သမီး
ခဲခဲနိုင်တော့သွား"

မော်လီက ငိုညည်းသံလေးနှင့်တောင်းပန်၍ ပေါင်
နှစ်လုံးကို အတင်စေတော့ရာ ချစ်ထူး၏ ခောက်လန်ခမ်းပြု
လီးကြီးမှာ ပေါင်နှစ်လုံးကြား ပုံလှည့်နေတော့သည်။

"ကောင်းတာဘဲဟာ သမီးရယ်"

"ဟင့်အင်း .. သမီးကြောက်တယ် ဦး တော် ပြီ
ထကယ်တဲ့သမီးဟိုဟာသဲက ခပ်ဖျင်းဖျင်းကြီးဖြစ်နေတယ်"

သည်တွေ့မှပင် ချစ်ထူးမှာ ထက်ရမိသည်။ ငါလို့ နေတဲ့ခိန်းကလေးဟာ ဒါထယ်မဟုတ်၊ အစိုအမဟုတ်၊ လင်ရ သူ့သူလည်းမဟုတ်သော အပြုဖြစ်စေ "မိကောင်ပေါက်မကောင်" ပါလားဟု အသိတရားဝင်လာပြီးလျှင် ချက်ခြင်းပင် စိတ်မှဆင်းကာ မော်လီ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာ စောကပ်တလေးကို ကြည့်လိုက်ရာ သွေးများ ချင်းချင်းရဲနေသည်ကို မှတ်လုံးဖြူ မှတ်ဆုံးဖြူ တွေ့မြင်ရပေသည်။ ထို့အတူ သူ၏ လီးတံနှင့် တစုလုံးမှာလည်း သွေးများစီရိပေကံ့နေ၏။

"ကဲ . . . သင် . . . သွေးတွေပေနေတာကို တစ်ခဲ သုတ်ပစ်ပြီး တစ်အသစ်လဲပြီးအိပ်နော်"

ချစ်ထူးသည် လန်ဖြန့်သွားသည့်အတွက် ထောင်နေသော သူ၏လိင်ကြီးမှသွေးများကို မော်လီ၏ ထမိန်နှင့် သုတ်ပစ်ပြီးနောက် လုံချီကောက်ဝတ်လျက် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

xxxxx

နောက်ထနေထိုင်စေလိုသည် နေမကောင်းသွားဟူ၍ အကြောင်းပြကာ ကောင်းသို့မသွားတော့ပေ။ လမ်းထွားလျှင်လည်းကွက် ကွတ်ဖြစ်နေ၏။ ချစ်ထူး၏ မှတ်မှာကိုလည်း ရဲရဲကြည့်ရုံတော့ဘဲ အပြုတစ်ခုခုကလေးလေးဖြစ်နေ တတ်သည်။ မနက်စာ ထမင်းပိုင်းတွင် ဆုံ၍စားရသည့်တိုင် အောင်မော်လီသည် မိတီဗီလီ အာသွက် လျှာသွက်ထောက်ဆံ့မူလေ။

သားရင်ဘားများမှာ ယခင်ကထက် ချီသီသာသာ ကြီးကြီး ထွားလာသည်။ အထူးသဖြင့် မော်လီဝတ်နေကျ အင်္ကျီသော်လိက်ဝတ်၍ ရေတော့ပေ။ နို့တိုကြီးချစ်လုံးမှာ ဆူကြီးကြီး နှံ့ ခိုတောက် နွမ်းကားနေတော့သည်။ ဇာတ်ပေါ်ဆုံကြီးပေါ်မှာလည်း ကြွကြွရွရွနှင့် အတုံးလိုက် အခဲလိုက်ကြီးဖြစ်လာကာ မယ်ဘွဲ့ရ တကယ့်အမျိုးကြီးမင်္ဂလာ တကုန်တုန်နှင့် ဆူကြီးချင်တိုင်း ဆူကြီးလာတော့သည်။

ထိုသဘောတရားကို ထောက်ချင့်၍လီးနှင့် စောကပ်ပတ် နို့နှင့်ယောက်ျားလက် ထိတွေ့ပွတ်တိုက်ခြင်းအချိန်ကြောင့် ဤလိုခြေခြင်း ညခြင်းတွင်ကြီးလာရမည်ဟု အခန်းထဲမှ ဆက်ဆက်လက်လက် ထင်သည့်အတိုင်း မလွဲပေ။ အထူးပြုဆုံးကား မော်လီ ကွတကွတဖြုတ်ပြုသည့်နေ့စုစု၌ ယခုအခါအောင် (၅)ခုကပြောက်သော်လည်း မိမိအား တကြိမ်တဖန် မလို့သည်မှာ ဒေါ်အပွဲကြီးပွဲမိသည်။

အချိန်ကား ည (၁၀)နာရီခန့် အချိန်ရှိပြီဖြစ်၏။ ပခုံးဝန်းချစ်အလုံးလည်း တိတ်ဆိတ်လှသည်။ ချစ်ထူးမှာ ပခုံးဝန်းချစ်အလုံးကို မော်လီအခန်းတွင်မှ ခုန်အိပ်မိသွားပြီဖြစ်၏။ မီးဖိုခိုခိုလှင် မော်လီအိပ်ပြီဟု မှတ်ထူးမှာ သည်းခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ချစ်ထူးမှာ ဝမ်းသာနေမိသလို အခန်းထဲ လက်မောင်းလေးများသည် ချစ်ထူး၏ ကြီးပေါ်သို့ ဆုတ်မိကာ ကျလာ၏။

"အိပ်မိပါကွာ . . . မောင် အိပ်ချင်လွန်းလို့ပါ"

မက ထမင်းမဝကံ့နှင့်ထပြေးသွားမှာသည်။ ဒါကို အပြုအတတ်နေသော အခန်းက ကောင်းကောင်း ကြီး ခိုပံ့စားပိပေသည်။

တွက်ကိန်းချစ်သည်မှာ သူ၏လင်တော်မောင်သည် သူ့ချစ်သမီး မော်လီအား ညက ကြိမ်းသေချော့ဖြူ၍ လီးလိုက်ကြောင်းနားလည်သည်။ သို့သော ပြောဆိုရန်ကား တပ်အပ်တွေ့သည်ကတကြောင်း၊ သမီးရင်းနှင့် လင်ဖြစ်နေသည်ကတကြောင်းမို့ မှတ်မှာစုံညီမေးရန်၎င်း၊ တဦးချင်းသက်ကောင်းမေးရန်၎င်း အခက်တွေ့နေ၏။

သည်လို့နှင့်ပင် သုံးရက်မြောက်ခဲ့လေသည်။ သဘာဝနားလည်သောချစ်ထူးမှာ ထိုသုံးရက်အတွင်း မော်လီအား လှီးရန်မေးစွာ လက်ဖျားနှင့်ပင်မထိပေ။ ထို့အတူ အခန်းကိုလည်း လုံးဝဝရုမစိုက်တော့ချေ။ ဒါကိုငါဆိုလျှင် ညစဉ်ညတိုင်းသာမက နေ့ခင်းနေ့လည်ပင် မရှောင်လှီးချင်စိတ်ရှိလျှင် နုနုနှင့်၍ အတင်းပေး အပူပေးတတ်သည်။ ဒါကိုလည်း အခန်းက ကျေနပ်သည်။ အားရသည်။ ယခုမှ ချစ်ထူးသည် အိပ်ယာဝင်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ခြေပစ်လက်ပစ်အိပ်ချလိုက်သည်။

သင်းအပြုအမူကို အခန်းက နဲ့နဲ့လေးမှ မကြာနင်း ယနေ့ညပါဆိုလျှင် ထပ်မံတင်တင်ပြည့်ခဲ့ပေပြီ။ မော်လီမှာလည်း စောစောပိုင်းက မှတ်များလို ကွတကွတဖြုတ်တော့ဘဲ လူကောင်းကံ့သို့ သွားလာနိုင်ပြီဖြစ်၏။ ထိုမျှသာမက ထပ်

ချစ်ထူးက မိတ်မကွည်သလိုပြောဆိုပြီး အခန်းထဲ လက်ကို ပုတ်ချလိုက်၏။

အခန်းမှာ ရင်ထဲတွင်နှင့်သွား၍ မှတ်လုံးလေး တချက်မျှရောက် . . .

"ဘာလဲ မောင် သိပ်ပြီး ဈေးတက်နေတာပေါ့လေ အခန်းကိုများ မယားလိုမှ သဘောထားသေးမို့လား ဒါတိုင်းဆိုရင် နေ့နေရွာင် ညမရွာင် အခုတလော တယ်လီဖြစ်နေတာလဲ ဟု မသိချင်သောင်အောင်ကာ ခန့်သလိုလို မေးရင်း အခန်းက ချစ်ထူး၏ ခိုက်ပေါ်သို့ တက်မောက်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ချစ်ထူး၏ နှုတ်ခမ်းကို အတင်းတော့စုတ်လျက် ခတ်တင်းတင်းဖက်ထားလေသည်။ ချစ်ထူးမှာ ဟပတ်တီထီ အာင့်ထားရသဖြင့် လူဖျိုကံ့သို့ လိင်ကြီးပေါက်ကနဲတောင် တစ်ဖူးလျှင် အခန်းကို တထက်သို့လဲချလိုက်၏။

အခန်းမှာ အောက်သို့ကောက်လျှင် သူတက်ယ်လုံးမို့ အခတ်အစားများကို ဗလာကျင်း၍ ကားကားကြီးစင်းနေသည်။ အပျိုပေါက်မဟုတ်သော်လည်း နုနိုမိသဘာဝ၏ အလှအပကြောင့် တကိုယ်လုံး ခူမော့တွယ်ကောင်းလှသည်။ အခန်းထဲ ခွကွင်းကို အခြားယောက်ျားတယောက်သာ ကွေ့ခြင်းသွားရပါမူ ကြိမ်းထေမလွှဲ အခန်းမရတတ်လှပေပြီဖြစ်၏။ ချစ်ထူးသည် တကျာကြီးမော်သည်။ လှီးချင်ရာကောင်းသော အခန်းကိုကျောပေးပြီးလျှင် တထက်သို့

စောင်းကျောအိပ်၍ ထောင်နေသောသူ၏လိင်ကြီးကို ပေါင်ကြားတွင်ညှပ်ထား၏။ အစန်းမှာ ဒေါပွသထက်ပွလာပြီးလျှင် ချစ်ထူး၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ခွ၍ပေါင်ခြံတွင်း၌ ဝက်ထားသော လိင်ကြီးကို အတင်းလိုက်နှိက်သည်။ ချစ်ထူးက ဖယ်ပစ်သည်။ တခါတရံအစန်း၏ လက်ကိုပင်လိမ်ချီးလိုက်သေးသည်။

“နေစမ်းပါကွာ . . . ခောင် ခေါင်းဖူးပြီး အိပ်ချင်လို့ ပါလို့ဆိုမှဘဲ”

အစန်းသည်အတန်ခိုင်ဆုံး ကြိုးစား၏။ မရပေ။ တကယ်တော့သည်း ဝိန်းမဘဝဟာ အစေအရာရာ သောက်နားတွေပြုသမျှ ခုရပါလာဟု တွေးတောကာ မကျေမချမ်းနှင့် သူ၏ ဓာတ်ပတ်ကိုအတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းချုပ်၍ ဝနာကံဆုံး ချစ်ထူး၏ကျောပြင်ကြီးကို လက်သီးနှင့်တချက်မှုထုလိုက်ပြီး လျှင် . . .

“က . . . သူများစိတ်နှိတ်း လှုပ်ရှင် ခောင်လှုပ် ချင်တဲ့အခါ အကြောင်းသိဖယ်”ဟု ဒေါပွသနှင့်ကြိမ်းမောင်းပြီး လျှင် အဝတ်အစားများကို ပြန်ဝတ်၍ ထောက်သို့ ကျောခိုင်းကာ အိပ်နေ၏။

စင်စစ်မှုကား ချစ်ထူးသည် အစန်းအား မလိုချင်၍ ဟုတ် လိုးချင်သည်။ လိင်ကြီးမှာလည်း ယခုတိုင် တောင်တုံးပင်ပိုသေး၏။ သို့သော် လိုးလိုက်လျှင် နုနုထွင်ထွင် မော်လီကို မလိမ်းနိုင်ပေည်စိုး၍ သုတ်အားကို ခုနှစ်ရက်ခုနှစ်လီ ဖွေး

ထားချခြင်းဖြစ်သည်။

အစန်းအိပ်ပျော်ထွားသည်တိုင်အောင် ကကြဲသမား ချစ်ထူးကား မအိပ်သေးပေ။ ငြိမ်သက်စွာ နားစေ့နေရာမှ အဘယ်မှအချိန်ကြားသွားပြီကို မသိရမှန်းနိုင်သော်လည်း အရပ်ထဲမှ(ဒေါင်)ကန်ဟူသော ဟနာဂိုဏ်းသံအောင်းခေါက်သံကြားရလေသည်။

xxxxx

ထို့အတူမော်လီလည်း အိပ်မပျော်သေးပေ။ ကာမဆန္ဒ၏ရခက်ကြောင့် အိပ်ယာထဲတွင် ဘယ်လူးညာလိမ့် ဖြစ်နေ၏။ ချစ်ထူး၏ လိင်ကြောင့် ကွဲပြဲသွားရသော စောက်ပတ်လေးစွာလည်း အကောင်းပကထိပြန်ဖြစ်၍ အနာကျက်သွားပေပြီ။ စောက်ပတ်မှာ ခါတိုင်းထက် နှစ်ဆတိုး၍ယားလာသည်။ ခံချင်စက်များလည်း အချိန်နှင့်အမျှအလိုရှိခဲ့သည်။ အရူးအမဲသားကျွေးသကဲ့သို့ နားဖြင့် ဘိုင်း လက်ညှိုးထိုးဆိုတာလို မော်လီကား ယခုအချိန်တွင် သူ၏ ကြံ့ခွဲနေသော စောက်ပတ်အတွင်းသို့ လိင်ကြီးကြီးနှင့် လာထိုးပါစေဟု ဆုတောင်းမျှော်လင့်နေသူဖြစ်ရာ၊ တခါတရံ သူ၏နှိတ်ကိုဝှင်း သူ၏ စောက်ခေါင်းလေးကိုဝှင်း အာသာပြေစေရန် စိတ်ကူးနှင့်ဆွပေးနေတတ်သည်။

မော်လီ၏စိတ်ကူးယဉ် အိပ်စက်ကမ္ဘာကား ထကယ်ပင်အကောင်အထည်ပေါ်လာ၏။ အကြံသမားချစ်ထူးသည် အစန်းအိပ်သည်နှင့်တပြိုင်နက် မော်လီ၏အစန်းထဲသို့ နှိ

ဝင်ခဲ့ပေပြီ။ ယခုဆိုလျှင် ချစ်ထူးသည် မော်လီ၏ ခြင်ဆောင်ကိုခိုတင်းစွာ စွင့်၍ အထဲသို့ဝင်နေ၏။

မော်လီမှာ တစောင်းကျော၍ အိပ်ချင်သောင်အောင်နေသည်။ မုန်အိပ်မီးရောင်ကား ခြင်ဆောင်တွင်းမှ ထူထောင်၍မော်လီ၏ ဟကိုယ်လုံး၌ အလှအပများကို ကောင်းကောင်းကြီးတွေ့မြင်ရလေသည်။ ထိုအခါ ခုနှစ်ဂှက်ခုနှစ်လီ အောင်ထားသော ချစ်ထူးမှာ ဆန္ဒအလျောက် သူ့လိင်ကြီးသည် ထောင်းကန်ထောင်ကလာ၏။

သို့နှင့် မော်လီ၏ လက်စောင်းအိုး အိမ်အိကလေးက အသာစမ်းဆုတ်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် ပို့မောက်ခွန်ထားနေသော နို့သီးနှစ်လုံးပေါ်သို့ သူ၏လက်ဝါးကြီးမှာ တဖြောဖြောအဖိုးကာ လှုပ်ရှားလာသည်။

မော်လီကား အသက်မှန်မှန်ချွန်လျက် အိပ်ချင်သော ဆောင်နေရသော်လည်း နို့ကိုကိုင်လိုက်သောအခါ တမျိုးတကွသွားချပြီးလျှင် စောက်ပတ်အတွင်းမှ ယားကျိကျိဖြစ်သွားရ၏။ ထို့နောက်ချစ်ထူးသည် မော်လီအား ပက်လက်ဆွဲလိုလိုက်သည်။ မော်လီ၏ ကိုယ်ခန္ဓာလေးမှာ ပက်လက် စိမ်းကြီးဖြစ်သွားချပြီးလျှင် ပိုသည်နေရာကပို လိုသည်နေရာကပိုနှင့် ကာမဆန္ဒကိုဆွေးသေကဲ့သို့ရှိရာ ချစ်ထူးသည် ထိုထားသော အဝတ်အစားများကို ကိုယ်လုံးထီးခွတ်လိုက်သည့်အခါ ဟထောင်နေသော မော်လီ၏ပြုလိင်ကြီးကို သူ့ကို ကိုင်အားရကျေနပ်စွာ တွေ့မြင်ရပေသည်။ မော်လီမှာ မှ

ထောင်လေးစောင်း၍ ပိုန်းနေတိုးဖြစ်၏။

အိပ်မပျော်ဘဲနှင့် အိပ်ချင်သောင်အောင်နေချခြင်းဟု တနည်းအားဖြင့် သူမ၏အချက်ကို သွယ်ဝိုက်သော ခုည်းဖြင့်ကာကွယ်ထားရုံသာမက တောင်တသော ကာမဆန္ဒကိုလည်း အလိုအလျောက် ရနိုင်သည်ကို မော်လီက မှားလည်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ချစ်ထူးမှာ အဝတ်အစားများဖွဲ့ကပ်ထားသော မော်လီ၏ ပက်လက်ဖခေအထားကို အတန်ကြာ ကလိုင်းချွန်ပြီးလျှင် မြူးဖွေး၍အကြောစိမ်းလေးများ ရှက်ဖြာနေသော မော်လီ၏ ပါးပြင်ပို့ခိုသေးကို တချက်ချင်းနှိပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်မော်လီ၏ အပေါ်အင်းကိုနှင့် ဘရာစီမှာကို ဆွတ်သည်။ ပြီးတော့ ထမီကိုခွတ်သည်။ မကြာမှီမော်လီကိုယ်လုံးမှာ မိမွေးတိုင်း အမွေးတိုင်း မြောက်ပစ်ကင်း ရေစင်းစင်းလေးဖြစ်လာသည်။

သို့သော်မော်လီသည် လုံ့ချွတ်မချီပေါင်းအနည်းငယ်ကားထားသော်လည်း ချစ်ထူးကလုံ့ချွတ်မချီသိသောအခါ ပေါင်နှစ်လုံးကို ခေထားလေသည်။ နွှဲကာကားသော နို့စုံပင်းဝါသောဝိုက်ခေါက်သား ဖွဲ့ပြီးသောတင်သားလုံးကုန်ခြောင့်ဝင်သော ပေါင်တန်စသည်တို့မှာ ချစ်ထူး၏ ကာမရမက် အထိအတွေ့မရှိပါဘဲနှင့် မြင်ယုံကာမျှနှင့် အလိုအလျောက် ထကြွသောင်းကြမ်းလာစေတော့သည်။

သရဗုဒ္ဓချစ်ထူးသည် ကာမစက်ခလုင်ဖွင့်ရန်သူ၏ လုပ်ငန်းစဉ်ကိုပေးပြီ။ သူ၏တောင်တောင်းသော ပေါင်ကြီး တလုံးသည် မော်လီ၏ ဆင်နာမောင်းပုံသဏ္ဍာန် ပေါင်လေး နှစ်လုံးပေါ်သို့အသာခွတင်လိုက်၏။ ထိုနောက်လက်တဘက် တ မော်လီ၏ ပံ့ပိုးကုန်ဆုတ်ကိုင်လျှက် နှုတ်ခမ်းချင်း တေကာ မထိတထိစုတ်နေလေသည်။ ကျန်လက်တဘက်ကမူ ဆီးခုံလေးပေါ်သို့ တစ္ဆေရ ပွတ်သပ်ပေးပြီးလျှင် တဖြောဖြော အောက်သို့လျှော့၍ စောက်ပတ်အနီးရှိ ပေါင်မြဲအတွင်းသား များကို ပွတ်သပ်ပေးနေပြန်သည်။

ထိုမှတဆင့်တက်၍ စောက်ပတ်၌သို့လေးကို ပွတ် သပ်ပေးနေပြန်၏။ နှုတ်ခမ်းချင်းလည်း တေစုတ်ထားသဖြင့် နဂိုရံကမှ အလိုလိုနေရင်း နံ့ဆိုင်စိတ်ပြင်းထန်နေသော မော်လီမှာ မမြဲမရွံ့စွင့်တအင်းအင်းဖြစ်လာပြီးလျှင် တက်မိ လဲအတွန်ထွန်လှလာ၏။ နေထားသော ပေါင်နှစ်လုံးကိုလည်း ဘေးသို့ကားပေး၏။ ဤတွင်ချစ်ထူးက ပြသောသော စောက် ပတ်နှစ်ခမ်းသားများကို သူ၏လက်ညှိုးဖြင့်ကလိပေးကာ တောင်နေသောလိင်ကြီးဖြင့် တင်သားကာကာကြီးနှစ်လုံး၏ သောတွင် အသာတေ၍ ထောက်ထားလေသည်။

မော်လီမှာ တစတစနှင့် ကော့ပုံလှည့်လှည့်ပြီး လျှင် မိုတ်တားသော မျက်လုံးလေးအစုံကိုပွင့်တပွင့် ဖွင့်လျှက် သွယ်လှသောလက်ခောင်းကလေးများက ချစ်ထူး၏ လည်ပင်း

ကိုညှိုးဖက်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ချစ်ထူးသည် မော်လီ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့တက်၍ ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ နှစ်သွင်းလိုက် သည်။

ထို့နောက် စောက်ပတ်ကြည်လေးများ ရွဲ၍ ပွင့်အာ နေသော စောက်ပတ်လေး၏ အပတွင် သူ၏ကြီးထွား ဖွင့် လှားသော လိင်ကြီးကို ဝပ်ပြုတ်ဝပ်အောင် အသာတေသွင်း ထား၏။ မော်လီမှာ တချက်မျှတော့မေကာ ပေါင်တစ်လေး နှစ်လုံးကို နဂိုရံကထက်ထားပေး၍ အတင်းကြီးဖက်ထား သဖြင့် အလိုးကျွမ်းကျင်လှသည့် ချစ်ထူးမှာ ဆိုင်းထွေနေ တော့သံ နှုတ်ခမ်းခြင်းတွေ၍ ထအားဆွဲစုတ်ယူလျှင် ထဖြော ခြောထိုးသွင်းလိုက်ရာ နှစ်ဦးစလုံး၏ နားဝမှ ထမြစ်မြစ် အသံများကြားလိုက်ရသည်။ ချစ်ထူးအတို့ စီးစီးပိုင်ပိုင် အရသာတွေ့လှသည်။

မော်လီမှာမူ ကြီးထွားစွယ်လှားသော လိင်ကြီး စောက် ခေါင်းအတွင်းသို့ မဆန့်မပြ ဝင်လာသဖြင့် ကောင်းလည်း ကောင်းနာလည်းနာ တချိန်တည်းမှာပင် စီးစိန်နှစ်မျိုးပင် စားရသည့်အထွက်တကိုယ်လုံး ထွန်ထွန်လှနေတော့သည်။ ကားပေးထားသော ပေါင်တစ်နှစ်လုံးကိုလည်း ပြန်၍စေကာ ချစ်ထူး၏ ရင်ဘတ်ကို ဆီးတွန်းထား၏။

ချစ်ထူးကလည်း အလျော့ပေးသေ ခြောမြောညှောင့် သွင်းနေသည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးမဝင်သေးစေ။ သုံးပုံ နှစ်ပုံလောက်သာ ဝင်သေးသည်။ တွေ့စ (ဝါ)လိုးစေ့က

ထက်စာလျှင် မော်လီမှာ အတော်ကြီး ခံနိုင်စွမ်းရှိကာ မျက် နှာကလေးမဲခွံမဲခွံနှင့် တဟင်းဟင်း တအင်းအင်းလေသံပြု ညည်းပြုရင်း ကြိတ်ပိုက်ခံနေ၏။

“အောင်မယ်လေး ဦး .. နာတယ် ကျွတ်ကျွတ် ..”
“နာပါသွားသင်္ဃီရယ် .. ကောင်းတာများ”
“ဟင့်အင်း ဦး .. နာတယ် .. ဦး .. အင်း ..”
“ပြုံးပါတော့မယ် သမီးရဲ့ .. တအောင့်လေး ..”
“အို ဦး .. ခြောမြော .. အား .. အား .. ကျွတ် .. ကျွတ် ..”

ချစ်ထူးသည် အလိုးကျွမ်းကျင်သလောက် အထူး နိုင်ဆုံးချော့မော့၍ တချက်ခြင်းမှန်မှန်ညှောင့်နေသော်လည်း အဖိုစစ်စစ် ဆယ့်လေးနှစ်သာသာ အရွယ်လေးဖို့ သူ၏ ပြီး ထွားစွယ်လှားသော လိင်ကြီးကို ပြန်၍ဆွဲကုတ်လျက်၊ စောက် ပတ်အပေါက်ဝတွင် တေရုံသာတေထားကာ မိုဝေါင်း ဖိညှာ သောနှိသီးကြီးနှစ်လုံးကို တလုံးစီပို့နေ၏။ ပြီးတော့လည်း ထိပ်နှင့် စောက်နေသောကို ချော်လှီးပေး၏။ ထိုမှတစ်ဖန် နှုတ် ခမ်းကိုစုတ်၏။

စင်စစ်မှကား မော်လီသည် ဆန္ဒအထွန်ပြင်းထန် နေ၏။ သို့သော်မဆန်ပမပြ လိင်ကြီးဝင်လာသောအခါ ကျင်လှပေသည်။ ထိုအခါသူသည် ကာမစိတ်များစေ့စေ့ သွားလှပတတ်ဖြစ်သွားရကာ ထွန်ထွန်လှနေတော့သည်။

21
...ကား မော်လီသည် ထရွလာပြန်၏။ မျက်လုံးအစုံမှာလည်း အရောင်တလက်လက်ထွက်လျက်၊ လိုးပေါ်အိုး ဦး .. တ ခြောနေ သယောင် ချစ်ထူး၏ ကော့ပြင်ကြီးကို ဖက်ထား စသောလက်ချောင်းလေးများက အချက်ပေးကုတ်ခြစ်နေပြန် သည်။

စောက်ပတ်တွင်းမှ စောက်ပတ်များမှာလည်း တတောက်တောက်ယိုစီးလာ၏။ သဘောတရားကို ကောင်း ကောင်းကြီးနားလည်ပြီးဖြစ်သော ချစ်ထူးသည် သူ၏လိင်စ ခြီးကိုတေသွင်းလိုက်ပြန်သည်။ ထို့နောက် ညှောင့်ဘေးဘဲ နှုတ်ခမ်းချင်းတေလျက် တအားစုတ်ယူကာ အမြို့နံနှင့် တအား မောင့်ထွင်းလိုက်၏။ ထိုအခါ ခုတ် ပြုတ် ဟူသော အသံနှင့် အတူကြီးထွားစွယ်လှားသော ချစ်ထူး၏လိင်ကြီးမှာ အဆုံးအထိ ဝင်သွားလေသည်။

“အောင်မယ်လေး .. ဦး ..”
မော်လီသည် အသက်အစ်ကာ တချက်မျှ ယောပ် ယမ်း၍ညည်းတွေးလျက် ချစ်ထူး၏ ရင်ဘတ်ကြီးကို ဆီးတွန်း ထားမိသည်။ မျက်လုံးလေးအစုံမှာလည်း ပိုင်းပိုင်းလည်၍ ကြီး ကျယ်နေ၏။ ချစ်ထူးကလည်း အလျော့ပေး အဆုံးသွင်း၍ ညှောင့်ဘဲ စိတပ်ငြိမ်သက်နေ၏။ ပြီးမှ နှုတ်ထွားသော မိမိ ပြင် လေးနှစ်ဘက်ကို ဘယ်ပြန်ညှောင့်ပြန်နှစ်နှစ်ရင်း ..

“သာမြစ်လို့လဲ သမီးရဲ့”ဟု မေး၏။

"သမီးမပြောတတ်သွား ဦး ရယ် . . ခဏလေး အောက်ဆင်းပါဦး"

"သမီးကလဲကွာ . . ကောင်းတဲ့ကိစ္စများ ဘာဖြစ်လို့ အောက်ဆင်းနိုင်ရတာလဲ"

"ဟင့်အင်း . . ဦး ၊ ဒီအတိုင်းသာဆိုရင် သမီး သေရလိမ့်မယ် နာလဲနာ သောင့်လဲအောင့် တင်ကြီးက"

"တအောင့်လေးပါ သမီးရယ် . . ဝင်စပို့ပါ တော်တော်ကြာ ကောင်းလာလိမ့်မယ်"

ချစ်ထူးက လေသံဖြင့် ချော့မော့ပြီးနောက် သူ၏ လီးကြီးကို မသိမသာဆွဲနှုတ်ပြီးလျှင် အသာလေးထိုးသွင်းလိုက်ပြန်၏။

"ဟား . . ဦး ၊ နာပါတယ်ဆိုမှဘဲ"

ပစ်ရက်စရာမရှိသော မော်လီ၏ကိုယ်ခန္ဓာလေး တခုလုံးမှာ ချစ်ထူး၏ ရင်ဘတ်အောက်တွင် ပြားပြားဝပ်နေ၏။ ပေါင်တန်လေးနှစ်လုံးကိုလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ဖော့ထား၏။ သို့သော်သန်မာ ထွားကြွင်းသော ချစ်ထူး၏ ဖူးခေါင်းနှစ်လုံးက ထိုးသွင်းခဲ့တာထဲဖြင့် ညော်သို့မှ မတတ်နိုင်ဘဲ အစွမ်းကုန်ပြုနေလေသည်။

စောက်ပက်လေးမှာ ကျဉ်းသလောက် ချစ်ထူး၏ လီးကြီးကကြီးလွန်းလှသဖြင့် အဆုံးထိဝင်သွားသောအခါ စောက်စုံလေးထဲမှလျှော့ပြီး ပြည့်ကြပ်တစ်ဆို့နေသည်။ လီးည

ကြီးမှာလည်း မော်လီ၏ ဖင်နှစ်လုံးကြားတွင် တန်းလန်းကြီး ဖြစ်၍ လှုပ်ရှားနေ၏။

ချစ်ထူးသည် အတန်ကြာညောင်သေးဘဲ တန်းလန်းကြီးတစ်ဖားရာမှ မော်လီ၏သို့ခေါင်းဖျံညက်သော ဒို့သီးလေးနှစ်လုံးကို ငုံ့ခဲ၍ တလုံးစီဘယ်ပြန်ညာပြန်စို့ပေးပြန်သည်။ ထို့နောက် နှုတ်ခမ်းချင်းတေ့၍ လျှာနှင့်ကလိပေးသည်။ မော်လီကလည်း လိုချင်တပ်မက်မောစွာ ငြိမ်ခံနေသည်။

ဤနည်းဖြင့် ကာခေလုတ်ကိုဖြုတ်ပေးနေသဖြင့် မော်လီသည် မျက်လုံးလေးဖော့၍ လှူလွန်လာပြန်၏။ ဖော့ထားသော ပေါင်နှစ်လုံးကိုလည်း ဖော့လိုက်ကားလိုက်နှင့် စတင်အင်းမြစ်လာပြန်၏။ ဤတွင် ချစ်ထူးသည် သူ၏လီးကြီးကို စောက် ခေါင်းအတွင်းမှ တဖြော့ဖြော့ ဆွဲနှုတ်ခါ တဝက်လောက်အရောက်တွင် ရပ်ထားလျက် ဒို့နှစ်လုံးကို ခတ်နာနာဆုတ်နယ်ပြီးနောက် အဆုံးပြန်ထိုးလိုက်သည်။

မော်လီမှာ တချက်မျှတွန့်၍ ပေါင်နှစ်လုံးကို ပြန်ဖော့လိုက်ရုံမတပ်။ မည်သို့မှညာညာဖြင့်မြင်းမပြေတော့ဘဲ ချစ်ထူး၏ ကျောပြင်ကြီးကို တအားဖက်ထားသည်။ စောက်ရည်ကြည်များကလည်း တသွင်သွင်ထွက် ထိ၏ အလိုခေါက်ကလည်း အချိန်ရသဖြင့် စောစောကလောက် မပူတော့ဘဲ ကောင်းသည့်ဘက်တွင် အာရုံပြောင်းလာမှန်း ချစ်ထူးက မိမိမိလည်း အလိုလေးပါးချက် ဆက်ညောင်လိုက်ရာ မော်လီ၏

တကိုယ်လုံးသည် ကော့ပြန်တက်လာပြီးလျှင် ချစ်ထူး၏ နှုတ်ခမ်းကိုအတင်းပင့်၍စုတ်ယူနေ၏။

ချစ်ထူးကလည်း အစွင့်ရခိုက် တအားစုတ်ယူပြီးလျှင် ဆက်လက်၍ခွေးဖျားပြီးခါနီး ညောင်သကဲ့သို့ အဆက်မပြတ် လိုးထည့်လိုက်ရာ သူ၏လီးတန်ထဲမှ သုတ်ရည်များ တဖြစ်ဖြစ်ပန်းထွက်လာတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် မော်လီလည်း ပြီးသွားသည့်အတွက် သုတ်ကုန်နှစ်ခုပေါင်းဆုံ၍ ထားစိမ်းမိ၍ ပန်းထွက်လာသောအခါ မော်လီအဘို့နတ်ပြည်ရောက်သွားသည့်အလား အထူးစိမ်းစိုကာ ချစ်ထူး၏ ကျောပြင်ကြီးကို သူ၏ လက်ချောင်းသွယ်လေးများဖြင့် အသာအသာ ပွတ်သပ်ပေးနေလေသည်။

ချစ်ထူးသည် နှုံးသွားပြီးလျှင် မော်လီ၏ စိုက်ပေါ့ဝက်နှိန်းနှိန်းနေ၏။ တအောင့်ကြာသောအခါ သုတ်ရည်များ အပြင် သို့လျှောက်လှာသဖြင့် မော်လီ၏ ပေါင်ပြင်နှင့် စောက်စုံလေး တခုလုံး စိမ့်သွားတော့၏။ ချစ်ထူးသည် လျှာဖြစ်စေကာမူ ဒီးကောင်ပေါက်လေးကို လိုးရသဖြင့် အထူးအရသာရှိကာ အာသာမပြေနိုင်ဘဲဖြစ်နေလေသည်။

"သမီး . ."

ချစ်ထူးက ဖော့လိုက်သော လေသံဖြင့် ညညတူတူခေါ်၏။

" ဦး . ."

မော်လီက လေသံဖြင့် နှဲတဲ့တဲ့ ပြန်ထူးကာ မျက်လုံး

လေးစမ်းနေသည်။

"ကောင်းရဲ့လား . . ဟင်"

"ဟို . . ဦး ကလဲ"

မော်လီသည် မျက်လေးတန်ဖြင့် မျက်နှာလေးကို တဘက်သို့ လှဲထားလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ပြုံးနေ၏။ ချစ်ထူးက မျက်နှာချင်းတေ့ဆိုင်ဆွဲယူလိုက်ပြီးလျှင် . .

"ဘာ ဦး လဲ . . အခု ဦး မဟုတ်တာဘူး ကိုကြီးလို့ခေါ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ . . ဟင်"

ချစ်ထူးက မော်လီ၏ ပါးပြင်လေးကို တချက်ဆွဲ နှိပ်ကာ . .

"ဘာဖြစ်ရမလဲ မော်လီရဲ့ အခါအတိုကြီးက မော်လီလင်ဖြစ်နေပြီပေတော်လား"

မော်လီစောက်ခေါင်းအတွင်း၌ စိပ်ထားသော လီးကြီးမှာ ပြောနေနေရာမှ နုပျိုစိမ်းသော အထိအတွေကြောင့် ပြန်လည်၍ ဟတောင်လာပြန်သည်။ မော်လီ၏ စောက်စုံလေးမှာလည်း တင်းမာလာပြန်သည်။ ချစ်ထူးက တချက်မျှ ဆောင့်လိုက်ရာ သားကိမ်ခိုက်သွားသဖြင့် မော်လီမှာ ကော့ထိုးကာ တချက်မျှ ကုန်တောက်သွားရသည်။

XXXXX

ပြန်ပြန်